



Петър Копанов

Тринадесетият знак на
зодиака
или как се влиза с взлом в
историята
(историко–криминално
изследване)

Настоящата статия е посветена на книгата с едноименно заглавие на Ото Ноегард: „Тринадцатый знак зодиака“, Палея, Москва, 1997. В книгата се търсят (и намират) отговори на въпроси, които повече или по-малко вълнуват всеки нормален човек: *какви сили и закони определят хода на историята? Каква е посоката на историческите процеси? Кой и как може да влияе на това движение?* Това не е първият, нито последният опит за търсене на тези отговори. Необичайни (и неочаквани) в случая са както отговорите, така и начинът, по който авторът стига до тях. Предмет на изследването е руската (и съветска) история за периода 1896–1995 година, но подобно изследване би могло да се направи за всяка друга страна и всеки друг период. Авторът търси и намира връзка между три на пръв поглед нямащи много общо помежду си обекта: реалните исторически събития, тайните общества (най-вече масоните) и астрологията. Доколкото тази връзка е реална, оставяме на читателя да прецени. Ние ще разкажем накратко за какво става въпрос, без да натрапваме мнение.

Първо авторът отговаря на въпроса защо съществуват тайните общества и защо са тайни. Накратко: тайните общества (в частност масоните) са скритото световно правителство, а реалните правителства са само параван. Прави се аналогия с военната област: най-важни (и най-скрити) са командните центрове, от които се управляват военните действия. Обикновено реалните командни центрове не само се крият, но се строят и камуфлажни такива за отклоняване вниманието на противника. „Законно избраните“ правителства и парламенти са точно такива камуфлажи. Що се отнася до вида на военните действия и това срещу кого са насочени, това ще стане ясно по-нататък. Тук спираме за момент, за да помолим читателя да прояви търпение и да дочете нещата докрая.

Следващото нещо, което следва да бъде разгледано, е комуникацията, т.е. начинът, по който командните центрове комуникират и управляват. В нашия случай се оказва, че едно от средствата за комуникация и управление са астрономическите и астрологически знания. Това не е случайно. Астрономията (и астрологията) дават специфични познания, които могат да се използват за комуникация и координиране на действията. Тук разбира се не става въпрос за вулгарните астрологични „предсказания“ с които са пълни страниците на „жълтата“ преса. Те са за наивниците и неграмотните. Работата в случая е в това, че положенията на небесните тела са точно определими и предсказуеми за много дълги периоди от време и могат да служат за своеобразен часовник, по който „командирите“ и „бойците на предната линия“ да сверяват и

съгласуват действията си. Точно каквато е ролята и на обикновените часовници, с чиято помощ ние, обикновените хора, съгласуваме действията си, ходим на работа, използваме транспорта, следим програмата на телевизията... Разликата тук е в това, че щом операциите и организациите са тайни, то и „часовникът“ трябва да е таен. И се оказва, че той е точно такъв. Съществени за него са две неща. Едното е добре известно: това е видимото движение на Луната по небосвода. Сидеричният период на Луната е 27 дни, 7 часа, 43 минути и 11,47 секунди. Т.е. една пълна обиколка относно звездите Луната прави за по-малко от месец (средният синодичен период – от новолуние до новолуние – е 29 дни, 12 часа, 44 минути и 2,78 секунди, но се колебае почти с 13 часа поради елиптичността на Лунната орбита и смущенията на другите небесни тела). Останалите небесни тела променят видимото си положение на небосвода значително по-бавно (и неравномерно). Следователно Луната поради голямата скорост на видимо преместване е най-удобна за „часовникова стрелка“, по която да се синхронизират действията. Вторият факт вече не е толкова известен: зодиакалните съзвездия са не 12, „както на всички е добре известно“, а 13. Отворете кой да е звезден атлас и проверете през кои съзвездия минава еклиптиката, ако не вярвате. „Скритото“ съзвездие е Змиеносец. През него Слънцето минава в най-ниския участък от орбитата си. В „нормалната“ астрономия (и астрология) то е посветено на Ескулап или Асклепий – бога на медицината. В окултната астрология обаче то е символ на дявола и всички тъмни сили. Не случайно е с номер 13 и слънцето там е най-ниско (разбирай най-близо до ада). Луната в окултната астрология също е символ на нощта и мрака и всички тъмни сили, които са свързани с тях. Споменаваме за символичното им значение единствено, за да покажем връзката помежду им и дапомним, че окултните науки се изучават много сериозно именно в тайните общества. Това, което ни интересува в случая, е единствено тайният сигнал, с чиято помощ тайните общества съгласуват действията си: най-благоприятни за действие се смятат моментите, в които Луната се намира в съзвездието Змиеносец. Причината е не толкова окултна (възможно е да има и такава), колкото скриването на посланието от непосветените. Кой нормален човек ще обърне внимание, че на 19 ноември 1990 година, когато на съвещанието в Париж бе обявена „капитулацията на СССР“ (по думите на З. Бжежински) Луната е била в съзвездието Змиеносец? Или на 19 август 1991 г.? Спомняте ли си какво стана тогава? А знаете ли какво е станало на 15 март 1917 година? Ами последият Руски император Николай Втори се е отрекъл от престола (станция Дно до

Псков). Досещате ли се къде е била Луната тогава? Отново в Змиеносец. А дали това не е случайно? Просто съвпадение или лош късмет? Така стигаме до основния момент в книгата на Ноегард. Вместо да се занимава с мистика, авторът предпочита да се довери на статистиката. Накратко:

Събрани са 200 най-значителни (според автора) събития от руската история за горепосочения стогодишен период (горните три разбира се са измежду тях), след което с помощта на компютърна програма са определени видимите положения на всички небесни тела, които имат смисъл в астрологията. От тях 25 са настъпили в момент, когато Луната е била в Змиеносец. Съзвездieto Змиеносец се пресича с еклиптиката от 16 ч. 23 м до 17 ч. 43 м. Следователно вероятността Луната да попадне в Змиеносец в случайно избран момент е равна на $(1 \text{ ч. } 20 \text{ м.})/24 \text{ ч} = 80/1440 = 1/18$. Тогава очакването за броя на събитията с Луна в Змиеносец е $200/18=11,1111\dots$ На пръв поглед нищо особено – вместо около 11 събития са се случили 25. Когато приложим теорията на вероятностите обаче нещата започват да изглеждат много по-различно. От интегралната гранична теорема в теорията на вероятностите, приложена в този случай, вероятността броят на тези събития да бъде 25 е $1 - \Phi(4,28747817) < 0,00001$. (Функцията $\Phi(x)$ е добре известната функция на нормалното разпределение в теорията на вероятностите и стойностите и са добре известни). С други думи шансът това отклонение да е случайно е по-малък от едно на сто хиляди. За сравнение, ако хвърляме монета 16 пъти подред, шансът всичките 16 пъти да падне ези е $1/65536$ и е около два пъти по-голям! И това е само предварителна оценка, без да се отчитат особеностите на тези 200 събития. В момента, в който те бъдат отчетени, нещата започват да изглеждат още по-подозрителни. Авторът разделя събитията на два основни класа. Първият клас е условно наречен „Организационноуправленчески и юридически актове“. В него се включват: приемането на всевъзможни закони, укази, декрети, провеждане на избори, откриване на конгреси, ичредяване на различни организации, партии и др., сключване на международни договори, формално обявяване на война, предявяване на ултиматуми и т.н. Към този вид се отнасят примерно 60% от събитията. Вторият клас събития условно е наречен „Събития на прякото действие“ и включва: непосредствено начало на война (бойни действия), битки, революции, големи стачки, безредици, смърт или убийство на политически дейци и други подобни. Към този вид се отнасят примерно 40% от събитията. Оказва се, че събитията, в момента на извършване на които Луната е била в съзвездieto

Змиеносец, са само от първия клас! Ще отбележим две неща: първо, събитията от първи клас обикновено са предварително планирани поради самото си естество, и второ, вероятността 25 събития да се случат в момент, когато Луната е била в съзвездието Змиеносец без да е планирано това, е $1 - \Phi(7,306) < 0,0000000001$, т.е. шансът това да се случи без да е планирано предварително е по-малък от едно на десет милиарда! За сравнение, вероятността да улучим шестица от трето теглене с единичен фиш в тотото за играта 6 от 49 е едно на 13983816, т.е. около 1000 пъти по-голяма. Още по-лошо започва да изглежда работата, когато се проследи динамиката на срещите на Луната със Змиеносеца: от 1896 до началото на 1921 г. са се случили 56% от въпросните събития, от 1921 до 1984 са се случили 8%, а от 1985 до 1995 г. са се случили 36%. С други думи, периодът 1921–1984 г. е период на „ненамеса“, който представлява около две трети от целия разглеждан период. Началото на този период съвпада с избирането на Сталин за генерален секретар на ЦК на КПСС и впоследствие превръщането му в диктатор на СССР, а краят – с избора на М. Горбачов на същата длъжност и началото на „переструвката“ (пардон – „перестройката“). Какви изводи можем да направим от казаното дотук? Вероятността подобна закономерност да е случайна е практически нулева и трябва да се отвърли. Остават две възможности: грешка в изследването или планирано тайно вмешателство в историята на Русия. Грешката би могла да възникне поради три основни причини – първо, тенденциозен подбор на въпросните 200 събития; второ, неправилно определяне местоположението на небесните тела в моментите на събитията; трето, грешка в пресмятията. За първата причина най-добре е да се вземе мнението на професионален историк – авторът на настоящите редове има само субективно мнение по този въпрос и то е, че те наистина са най-важни и определящи за Руската история. Втората и третата възможност бяха директно проверени – втората – с помощта на програмата Skyglobe3.52, а третата чрез директни пресмятия с помощта на схемата на Бернули. Проверката потвърди изцяло изводите на О. Ноегард. С други думи – няма грешка – историята на Русия е тайно манипулирана в периодите 1896–1921 и 1985–1995 година. Не можем да кажем от еднозначно кого, но разполагаме с метод да разпознаем кога става това.

И какво излиза – че сталинизмът и по-късният социализъм от периода 1921–1984 г. е някаква форма – може би доста изкривена и уродлива – на самозащита от външна агресия? Не знам. Знам обаче, че в началото на този период е имало много жестока борба за власт, която излиза

далеч извън нормалните рамки и за която и досега не е намерено достатъчно разумно обяснение. Друг много характерен момент е, че „перестройката“ започна именно с остра критика на този начален период и на Сталинските репресии. Впрочем коментарите едва ли са необходими, още повече, че могат да бъдат използвани и като „черна комунистическа пропаганда“. За свое оправдание авторът на настоящите редове ще каже, че не е член на никаква политическа партия или организация, не е членувал в БКП и избягва участието в каквито и да е прояви от политически характер, вади си хляба като преподавател в катедрата по теория на вероятностите и математическа статистика на ПУ и прегледа въпросната книга и написа този пасквил по молба на редактора на списанието с цел проверка на твърденията, съдържащи се в нея.

КРАЙ

© 1999 Петър Копанов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/10004>]